

כ"ג ימ"ד מודרך מברוחם ובעל אל"י מטעמות
ישיבה — הומך לצד וגזרו גם הנקבר מודע
וההנודדות. א蓋ים בוגל העמידה וקשיישים גז-
טבים בהוחק ליד המש שורות ארוכות של
שולחנות זרים העומדים לאורך האולם. מגדדי
שלוחנות הישיבה, נעמדים בצעיפות רבה שורות
א蓋ים לאורך האולם. סמוך לכתליים גוזולים
נעמדים שלוחנות צוללים ספסלים. הן השלוחנות
הן הספסלים שעל נקביהם מתמלאים בצעאן אדים
העומד עליהם בשורות.

במעלה בית תמדורש נצבה במבה ועליה שלחן וליינו כסאו של הרבי. (בימות החול מותקן מיקודפון על ד' מקומו של הרבי). מאחריו נכסא ע"ג פסל ארוך העומד לרוחב הבימה, יושבים זקני רבני וראשוני החסידים. בקדמת הבמה, לשני צדיה, עומדים בגדיות רביה-הארחים שתגינו.

לתוכו רוח זומזומי הקהיל בזעקות קROLות
ומיצ מתפלפת דורך בין הצביעה, במעבר שבין
דאפסטלים, והרביע עוזר בעצדים ורזיים, וכמ"א
תוחורי הרוב וחודאקב, וועל הנמה.

הרביה מתיישב על כסאו, ומיד מתחלת זמרה
בשירת הבוקעת בהתרחשויות מפני אלפי ביתו,
השירת מעלה את האדם הנוכח לאוירה עילאית,
אלרגים

הרביה התחילה בשיטתה על פרשת השבוע "האוינו
תשימים ואחרורה, ותשמע הארץ אמר פ". הרב
אומר שקייאת פרשה זו בעשרה ימי תשובה
ש בה הוראה למים אלו. הרב עומד על
ירוש רשי' לפסוק זה ועל כמה ממודרשי
ווילע, מסביר את הקשיים הנוראים, לבוארה
הדרם, ומגדיר את הזרבר אל המשמעות הבונה
אליהם משורך קר תיא מגעה או הוראה המעשית

יש לנו שמי כל אום עם בחרותנו אנו.
עם תום נשזה מתחילה שוב סדרה מגניות,
בכחلكם מושרים לפי הוראות הרבי אחיכי:
ונזון קודם ואיזה?

“ואח” הוא אבשו תיבות של “ברבי אלקים ים” שמשמעותו נאכלי גהנומיות הנאמרים פי הרבי. הבדל יש בין “שפתות” ל-“אמור”.
שיטה נאמרת ע”י הרבי במשפטו, היא כללת לבן כל הבנה (ביחס) והרבוי משלב בת לסתם, שפורים ושתגמים - כינוים בהם, לעומתם נאמר בזריזיות ורזינות הרבה, עני. ה-
מי עזומות, תוכנו הוא עיפוי ביוור ואין בו שם שלילוב של תוכן החוויג מנגד רציע מהו. עgi הבהיר מושחת בקביעות מגנית וביקות וחודחת הקוריה. בגון קדם זאח”. גנון זה לאיא אה השומעים לידי רציחת וכובד ראש, אחריות פתח הרבי את “אמורי” בפסקוק וכל

האדם לא יהיה באجل מועד", גאון בעבורות ה-
כהן הנזול ביום הגבורים.

גם השיחות שהושמעו בשבת זו לפני המאמר שמצחית תוכם מפורט לעיל נאמרו בהן הנגשות וציצית הרכבה עוצרת ופזרת לפערם, אך גם אמר — מאמר על נושא התשובה — עליה על השיחות ברצינותו, והרבי בכת תכונתו עורך בו המשמעות

עם זהה אמרית דמג'אר הוגשה התובחות של מתייחסות, ובו תואר פניו של רבי גפן לא-סביר של יהודיה, והבגינות הדרגות עליונות דתלו והושבע, אמרה «להם» מפני הדריכים ר-

ונזיה לתקופה של כהה מופיע הרבי,
אוחב ספר תורה ("שיטה") שפוך לפניו ימים
ומספר היהת מוחשבה להשטייע אמרו אמרו אחר,
לא שוכן ובו ימים ואנאותם הולכת לפניו מ-
הה' סוף ספר בחבץ הכלול מאורי חזות ר'
ובכח זו גורמת לאשעת הטמאו' העצמי

שנוא מינכם על אחד מן המהגרים זרמו ממנה
בספר הכתאי, ושבפי הגראות מסבוננו ורכב בזאת
אדמורי בעל השם צדק (ונראה חשליש) בזאת
ביה תרבנן.

שוב — שירה אגדתית והפעם, לפ'. החתונה
הארבי, זמירות שיק במנגינות הנגדיין, ג'זע
מוריה ביזו לאותה תקופה השירה, והחומרן קי-
יבורת. אוזיב — שירה על שבת, י. קרדר, לנט-
עונג, על תשובה מטרך שמה ושםו ושם
יום ברכה לבניין בית חוץ לארוכה וארוחה
בכל המובנים. קראיות אמי' נדפסה מודפסת פ-

הפלות שם גכלדריך חזר ליבאניש שוכן טאגאי, בוגרי, אלי איז. התפלות נזקנות בנטיפות מרטה, אך כי שם לך לאוותה של יהוד ווחוק בשושן שמחאלים כי אמותו של הרבי?

מעניין הדבר, שלא הדאות הרבי שלט"א האשרו לפני התפלות נזקניט מהם, מנוגיות הב"זיות בבדור. כך נזקנה אידיה שלב ה- קוטבים ההפטרכיס של ג'יגלו — ברקען.

תפלת נזקלה. שעת נעילת ש"ז החזקיה מרגשת באיר. רצינות דרכו וופמות מדר' שיוון של אלמי המהפללים. הש"ז מרים נג'י מות הגעליה הגסורתית במלאו רצינוון וב- תופת מתן התבאי בהם.

בגטו — כשארחך מסבר אמות מסכני ריק מאדים — עמד הרבי עטוף בשליח נשען כל- זיננה, ומפני אל הכלול. עין אלפים צפויות, אל הרבי בתתרשות, שדרת בהחות. הגבהת והישעה כי הרבי שלט"א — בכח קדשו והזקונה — נעמם לתפלתו להחיות חיים טובים לאג"ש ולכל ישראל, ובכמהות מצערן ב- כות שמלב טהור — לעשות נם ליכלה תפ- לותיהם הפרשיות של המהפללים גלו.

הקהל בדור סימן את תלנו ומקומו של הרבי מאחריו טליתו, בקענות התיפחוות ט"ט טיטהות לב. הרועה הנגן מוחלט עבורי גן- מריםו, כל ישראל.

אחר התפלה — מתחולל המפנה.

לפי' מגנו בחירות מדורות בדור מנגינה גליה בשם נגמלוּוֹס מארש', גו' שיר ג'ת' א- פתי שלפי פטרת חסידי חב"ד שרו' אונן, נזרת נחלון בעת בבלו' את דוסט' (כשות' העדר), והבומר התקן, בבל החזיא כבונ' פס' טון של ג'חונ', ובה לעליות לחיות נגן. שפתה בעבודת ה' תמנתה מושחת בפאל' ג'ת' חותם במקבל תפלה עבו' ישראלי ברוחם, שאנן חותם את בינו' וחולתו בסCKER חיות טומפף. בתוכה גשווית ערוץ גזין, הגבן, ונתנו' אל- קיר, ולפעע — פסקה הרבי את פינו' לבוכר גן- קהיל' ומתחול' — שעומת ביאר. במאה' עילאיות באות להגבורה - הקב"ג. התהגהשות נבכית תנ'ת' לכת, כל המהפללים חוטפים. עסotta נזקנת על גבי פטולט' — שלגונות וועל כל מקם. גע' להשכלה שם על הרבי. הנטיפות גודול, והרבי משתק' בתגנות קיו' לבג'וח' על- מקהלת האלטוט ה' אהודה בול-ה- התגשות ומנבידה. את שרורת ה' קאב' געומות היזים של הרבי. ולפעע מטהוט' — וועלה הרבי על- כסאו' ומנביך. את געומוט' גאנ-

ומתחל' ברכהו:

יון חמ"ת' כל אחד ואחד, בטע' כל ייש' ראל, חתימה וגמר התפלה טובה. לשנה טובה ומתוקה בטוב הנזקנה חביבה. «לט' מערת טפחים», בכבני, חי' ומוגנידויין.

בחיות ותפלת' שנה א. היהת' בשכט. «וקראת לשבת עוגן» — קראת' וגמגנת' והשרמת' ח- עוגן שלמעלה, עד כי' הפלבקשות פג'ית' (ואג' גינען גו, ב) בעונג שלמה' (ואג' שבת' ישראל תער'ג). ובאמצעו — בכל בוחות הנפש ה' ימים גומ' בשלשה לבדירה; מחשכה, דבר ומעשה.

— היה בן גם בעכוות' ה', בלימוד התורה ובקיים המצתה, ובתיכיותם — זו עבדות הר' תפלה (ראה "לקוטי תורה" ד"ה לא- הביש אונ- פ"ב), וכן גם בכל דרכיך דעהו, ומכאן — לזכרים הנשיימים כפושטם.

שלל העניינים יגעו כל' מזירות ותגלות, וכי' התגליות כה' התענג' שלמעלה. ויהי הדבר הבהיר הקומה, ו-כלי' לבני' פג'יות עתיק, פג'יות חכמה, שתתגלה. ע"י משיח זדקו (עין "וינדר אלקים את כל הדברים" — תרצ"ס) שכוא' ו' יאלנו' בקרוב ממש באנלה האמתית והשלמה, וויליכן קוממיות לארצנו'. אמן כן יי' רצון.

לפני שקי' התמה' בגננסים תלמידי הישיב' אל הרבי והוא מברכם, בברכת אב לבני', בפ' סוקי הוהה של ברכת' טהנים וכלי' ברכה' מ' שלו, ברכת' נרגשת ולביבין' ז'יל': יון ה' לכל אחד מככם זלבוכם יה' — מהאור העולה על' בולגה' (שער הירח נהאמונה'), לאש פרק י'ג, והביאר בשיחת' ב' מגות און, תשכ"ב) — חתימה' וגמר התימה' טובה לשנה טובה ומשתקת' בטוב אגראה והגנלה.

הצליחו בילק' טוב נתתי לכם' (ראה זהה, חלק ב', עג' א) שלקתה טוב מטבח, נברשת' ל- טובים, אלו' ישראל (מנחות גג, ב. וראה ד'ה כל' אונ', לבעל' העצמה' זוק', פרק ד') — עד' לט' מערת טפחים". בלאו' הנגלה י' למוד החששות, באונן של' עילאה תפירן לפ' גיביכ', להצלחה בלמוד' התורה ביל' הגבלה' ושהבדר' יתבטא בסבאי' לוי' מעשה', קי' ט' מזות' בהדייר, ותנקודה התיכון: עבדות ה' תפלה, ושותבי' הצלחה בשיעיהם — גנגלה' ו' חסימות — ייאו', זבר' שיביא' לכם' שנות בריאות' בנשימות' ובריאות' ברוחניות, בריאות' נוכנה.

הרבנן מונחים עליות. לטול' שימת' ג'י' ב- שמחה חמ'ז'י עומר' גורבי' ממקומו ורוחב את האלים.

עם התפלה חילך הגויל של הקא' במתישבות קבוצה של כ- 50 צערירים בבעגול' ומתחילה ה' "זהרה" — שייזור ה'גאנט' השלוות שטעמו' עזה, אוור' משמע' מוכיזנו' את חוכם והשר' — מסיטים ביז'ו. כך מהבר, לאט לאט, תוכנה' דמלא' של התהוועות ומזה' ניתנת האפשרות להללו' עז' על הרכב' בימי' החול.

יום א', עז' יום הכה/orim, תשכ"ג. "בנוג' ישראל" — תורה הו', מובן המלא של מושג' זה ניתן היה להכיר באשԽירות בוקרו של ערב' יום הכה/orים בילובאושט. הרבי של ערב' יום הכה/orים — אחר אמרת' נספח ה' שלט'יא יוצא מחרדו — לאחר אמרת' נספח ה' כפרות" — וחרונגול', ביז'ו, ובסביר פנים של רציניא' הדומה' לרציניא' שבעשיות' מצאה דאר' רימית' ג�א מתקדם לעבר השוחט העומד ומאר' בלחו' ביז'ו מוכן לששית' התרגול. אכן, בדאי' תימה' וחמצותם של עשרה הנכים' לקום לנפות' בקר' זלכמת' רגילהם' כדי' לווחות' בתמונה זו, והכח' ריש' כאו מה' למלז', והיעיך' — היחס' הרציני' למגבג' ישראל.

ההupleה נערכה' בוריווון.

אוחרי התפלה בזכר' תחלה' חילק' הילעאך' — מונון אפי' בדבש' — כידוע, קיים מנגב' שישראל לחלק' פערב' יום כפור' בבית' המדוש' פיד' מאה' מותקים, וטפומים' ריבים' נאמרו' ב' בבור', בוני' מוששן של כיק' אומז'יר' שליט'יא' מליבוראושט' נהוג' שהדר' מחלק' בזצמו', כיון אק' את חפיקות' הילעאך'.

זה סדר' תחלה': הרבי ניצב' בפתח' קדר' ליד' שלחן' עמוס' מגנוז' ובש. הצבור' עז'ם' ב' תור', מתקרב' אל' הרבי' הרבי' נווחן את' חתיכת הילעאך' ומחל' "שנה טובה' ומתקה". המהו' בגאנט' משך' שעות' ארוכות' והרבי' נווחן לכל' אונ' ואחד' את' חילקו' בסבר' פנים' יפות' בזצ'ו' ברכובו', התוור' מתקדם' במנהרות. לעיתים' מבקש' גאנט' קרווכו' או' מכיר' הנר' ברוחוק' מוקטן' הרבי' מהענין' בשמו' של האיש' ונווחן' נס' עבורה.

תחלה' המנהה מופיע' קול' רב' אוור' התפלה' נזק' הקטל' לעבר' ד' אמותו' של הרבי'. הסב'': גאנט' הקטל' לעבר' ד' אמותו' של הרבי'. תחלה' עדי' הרבים' לברך' את' הצבור' ב' גאנט' גאנט' אחר' תפלה' המנהה. תחלה' גנדול' עולה' על' ספליים' ושלחנות' כדי' לוכות' פ' משיח' חזנוב' ליט' ז' נזהה' ולראות' משב' את' פין' הרבי' בעת' בריח'ו, אלא' שלדרמו' קל' מן' הרבי' מלחה' זיון' לומר' ריאו' זידלינ' שגולדנו', במחהרת' בימינו', זק', חווים' המשולבאים' למוקומותיהם, ולעור'

כשותא פאי קורן אחהודה קושטה, חזזה אלקית. כל האלפים נגאז מאדרו, שארית חמוץ של אחרים הגום יצאת בהגבורת השירה ובהרגשות על אנושית.

אין מלים מתאימות לחיאור מתחה בלתי נשכח ובכיר זה.

ושורה פסקה. חפלת ערבות, הדרון, הרבי צובר בין הקחל דברכו לחרוז זמאלל לכל אחד ואחד "גוט יומ טוב" עליו ומאר פנים.

יב תשרי תשכ"ג.

יזע שהרבי מליבואויש משגר שלוחים להפצת יהדות בתבב' תל. באצנו יזע הארגון צעריר איזוזת הב"ז" שחבריו מבראים בישובים חילוניים וממאיים בפני תושביהם את תוכן הדידות. צעדין, מצילה מאדר גונעתת הב"ז בעזותה זו וזרויה מתקלבים באזנים קשיבות ובחשומת לב, משומם הלכוביות, רגש התאהבה לווות והחווה העמוקה המתלהים להרצאות רבות הוחcin. אותה תפוצה באה לדי גילוי במעט בכל נקודות היישוב בעולם בהן נמצא דברו יאלדי, לפי הוראות הרבי נמצאים שליחין באנטוליה ובקנאה, בדרכם אפריקה ובצינה, בחלאי אירופה: אנגליה, צרפת, איטליה, דנמרק, בלגניה, הולנד, ובdroom אמריקה. בכל מקומות אלה פעילים החבאים המוכשרים, במיסודות רבבה להרבת תורה ויהדות, לשורותם עלי יהוד בצל שפט ספורת המבירה ענה על יהוד בצל שפט. ספ"ת תות ואת גערת ברוכו העולמי של ליבואויניש ב-77 איסטערן פראקוויה. כל פרט פעלויות גאות מתהנחים לפיה הנחיות ופקחו האשיש של הרבי.

אם, בנקודות מסווב הרוחקות מארה"ב מתהנחת פעילות אקטיבית באחאת — הרי ברהבי ארה"ב, שם מרכז רוחני של העם היהוד, נשות הפעילות החבאיות אופי של מבצע שנאה אחת של למד בתקופת "בין הגאנטים" של התגים ובמאזין שנגע שונים הופך הוא את הבית לבית יהודי שר במלוא המובן.

כל צעריר חסני חכ"ה, הן ווקים זהן נשואים ובעל משפחות, עודמים הבן ומונמים למלוי צו שליחות של הרבי, השילוחיות ממוגנות לפאי 3 סוננים: 1. שליחות מגנית. צוות של צערירים מוצפין בטפסים רבים ושונים מן ספרות הר סבביה המוגנות שיצאה ע"י חכ"ה, מעmis ארום על מכונות ויוצא לכיוון ישוב מסרים במקום נייח. כשהצערירים מגיעים לישוב המ' בוקש הם מתחילה מרד בעבודה במרץ רב זל לא ליאו. תוך מספר הימים או השבועות בהם הם שותים במקום, מצלחים הם ליצור מגע

הברוכה". אך יוצא שלמה רותי ישנא תיל הדר רמנת התוכוף לנוטע לרבי ולשוחה במיחסתו. הישיבה מונה 50 תלמידים, בערך, מבני המקבם למדויה מהתלמידים בהצלהה הבה ווילא מבני מחוורים מהוחוריים של צעירים והמקבלים את המשך השתלטתם ב"מרכז" סברוקין.

היום התהועתי אל הרוב שלום וב גורדון טיפוס אופני של וב ליוואוישטי. הרוב גורדון אינו, באופן רשמי, אלא ר' ב' בית הכנסת, יוד, כולם: אחד מטור בעשרה המשמשים בתפקיד בכתי הבסות השינויים בעיר, אבל למולשתה הננו הרוח החיה, היום, היום, הנטה והבעז של כל מפעלי היהדות בעיר. עיקר פעילותו בין הנעדר. והוא מקיים תלמוד תורה, לשעות הערב עבדו התלמידים היהודים של ביתהו המשלחים חביב ואהוב הוא על כל בני הנעדר היהודים בנוואר, וגם בקרוב המבוגרים, והוא מנצל אז לשם השפעת יהודות. תוך כדי סיור אותו בעיר ותקלנו, לא אחת, בנבי נועה, הרוב גורדון עוזר אותם, מהצין בפרטם הקשורים ליהדותם. וזהו עונם בהצעה גלויה בפירוט מילא, וזה כרמים וכרי אמת. לאחד, שהגע לNIL המזוהה לפניו חדשים מספר, והוא פונה בשאלת האם אכן שוכבelongין את המפלין מרי יום ביום, והלה משיב בשמה שטרם התחריר יום אחד. נער אחד הולך בין תביריו הנזירים גלי דאס, בראותו את הרוב הוא מלהר להזיא את כפפו המוכנה לו בכיסו ולחבשה, תוך התנצלות נתה שבעת משתקו הכנסה לביס ושבחה. אנו עובדים ברוחב והנה עוזרת אותו אש מוגרת. התנהeli אליו בתהרגשות: הרוב גורדון הוא איש מצוין, מצוין! הליוואוישאים מצוינים, מצוינים, נפלאים! בעבור צמן מה ותגה אדם מבקש את הרוב להעתיך הגע קפ. עליו להחיען אותו בקשר לעסוקיו הפרטניים, וגרב הפוך — מטה עניין, מיען, קדרו קשייש פוגש את הרוב קדרה, לא אחת, שבין למשפחה חילונית למזרי חזרה הביתה מלזריו בישיבה המכובדת בתום שנה אחת של למד בתקופת "בין הגאנטים" של התגים ובמאזין שנגע שונים הופך הוא את העיר נוארק שבעיר ניג'ריסי — כה בקרתי היום — היא זוגמה להצלחת שני סובי השלי' חיות אסמווים. כל שיבוא לאן חמיאור בקורו נוארק — משמש זוגמה אופיינית לכל עשרות המקרים הדרומיים של שליחות מטעם הרבי. מה שברק הגעתי אנתול בערב לפני הגנט אוד מה ראש ישיבה שביר גדור שב, לפני הוראת הרבי, מיום נושא. נוארק גיא במרקח וסיעת של כשבועה של שעה ומתקצה בלבד מרבלין, שלא בישורות חברותה הערים שוכנו להשתקעות של ליהי ליוואוישט — הנמצאות במרקח הנון מן הרבי, כמובן. ראשית, את נאומי בפיו אונז'

חזר ניצב בסתומו. כי החלטת על שולחן זכה עדת תחומיים עובייה "בבנייה מודרנית". ליקיטי מצוין גנטילה בללבו ואטרוג של הרביה. צדעת הקור גמשכת שנות מספר. כל זאתה צפ' צמוד הרבי פגנו אל מקימי גבזזה ושפחתמי מרוחאות אמר אזת, ברעה של התרגשות, נכסים הד סקדים, ומבריכים ומkillמים המצויה, ייגאים ופ ניהם אל הרבי, והרתת גל' על פניהם.

דאנו מליב אהוב של הרבי שכל בני ישראל יקימו את המזחאת המוסולות עליהם — קזעה ומספרמתה. אף לקיום מצוין נטילת לב דואג הרבי, וזה שנים בגום, עפ' הראותיו, בין חסדי' חב' בכל העולם (וגם באה'ק) לתפורה בזנות על פנ' הרחובות ולכotta את היהודים הצערניים ושבים טטרם קיימו את המזחאה — בנטילת ליטען מובן, גם מרכזו ליובאוייש — בית מורשת של הרבי — יצאו צורות המוכבים. בגין חוויל עומדת שאלת ההבחנה בין יהודי לנווי, אבל גז ליובאויישאים חוננו בחוש תפיסה וזה גל' פון המהליים למי לנפוטו.

שייא וחוויות של הימים הראשיים של חג הד סוכות ויה'ה, כמובן, בהתועדות הרבי, ודרך של הרבי הוא להזכיר בימי טוב שני של החג — בערב. אף השנה החלה התהועדות בסוכות חרוכה של בייחידי ביום ואנני של חаг בשעה 6 בערב והסתימה, בשעה 9 בערך. הרבי שליט'א עמר על דבריו של חותנו, הרבי גדורם, כי אדר' מורה'יך נ"ע, שאמור שכש שינם 7 אדר' פון (= אורה'ים לסוכה) המינויים בכ' החזרה זה. — לשבעהימי והוג' (אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרון, יוסף, דוד). כל יום ואושפיזיו שלו — כן ישנים שבעה אושפיזין הסדים ז'ם : הבשיט'ן המגד מאירועו, אדר' מורה'יך האמצעי, בעל ה"צמח אדק", אדר' מורה'יך איטוא מורה'יך'ב, שבעה נשאי החסידות לחוויהם, לאן מן הבושים ווד' בכ' אדר' מורה'יך'ב, אצינו של הרבי הקודם.

הרבי שליט'א אמר שמכובן מה שהיים הש מיini — שמיini עצרת. — יש לו כ'אושפיזין' את בכ' אדר' מורה'יך' מורה'יך' נ"ע. והרי זה מתואם עם מאמר הגוזר שיום שמיini עצרת "שיין" ל' יוסף הצדיק, כסם שעלה יוסף ונגמר "ולא עמר איש אחד בהתדרוך אל אחיך" בן על שמיini עצרת נאמר, בציוגו, הפסקוק : ימי לך לבודך ולויים אין אתה'.

הרבי אמר שעלה ימדוד דבריו של ספר המתואם (על מאמר ח'ול' : שבר מצוה — מצות) : ש' "משבר המצווה נדע מהותה" — אפשר לתגינה ש הפסוקים המציגים בוחרם מבטאים את שבר האושפיזין' — מגלים גם את חוץ' דרכם 'ה' יוזחות בעבותות'.

זהלו. דברי שמואל היישיש מילא נחרחות בחולות החסידים והרבים שבצלם וכלה להסתופף. כן בדיו ספרי היסדים, מוקבלים איש מפי איש, מסביב לחיי הربים הראשניים, והוא מתעכב על משמעות הספרים ו'הוואות הירך' שבhem — לתלמידים. "לחרים ולברכות". ההוואות הנשכה עד שעת מאוחרת.

י"ג תשרי תשכ"ג.

בליל החג — אתרו סעודת ערבית — התאסף מספר ניכר של חסידים, ברובם צעירים ותלמידי הישיבה, לסתות 70-77, לשם התעוררות חסידית בנימיות. לא היתה כאן אוירת הרוץ והזרת ה' כבוד' המזחאות להתועדות הרבי, שכן הרבי לא נוכחה כאן. בן לא השתתף אכן צבור גדול בכםות אמרו, והתוועחות פנימית ולבן נשאה אופי בעין משפחתי. שיחות זהותועדות נשמעו מפי מסדר משתפים, מנכורי החסידים, ובראשם ר' סעד' ר' סעד' גנו חניך ישיבת ליאו-אומישל מלפני ל' מעלה מתחשים שנה, עוד בצל נספיו של בכ' אדר' מורה'יך' מורה'יך' נ"ע (אבי של הדביה הקודם, בכ' אדר' מורה'יך' מורה'יך' נ"ע). ביום הו שואה במרוקו בשליחותו של בכ' אדר' מורה'יך' שלא' שהוא משתדל לנמלע לאורה'ב מדי שנה, להסתופר בצל הרבי, לשאך מלא הפלים "וואו", ולהנור לעובודתו. הזמנתו בקרו הוגה' נצלה, איטוא פ' החסידים שהפיצו בו להתוועד אחותם, ר' סעד' גענה להם.

cosa אחר כוס נמזג, האורה משתתבת, ור' סעד' נושא דברו. תונן שיחותיו הוביל לתביעה תזרות ונשנית להתומות יתנו להוות התבדות שהיא חבט' לנפש, נזיב' מושכת הדירה' לפני אלה הוגים להגמא' ב'ג' אמותו' של הרבי ו' קוליטם את השפע הרוב הבא מבנו.

התועדות זו נשכה עד אור' הבקר.

יום הראשון של חג' חל השנה, בונור, ביום ש'ק, ומוסומן כך — ה' צורך להמתין לתהיית הקשורת בנטילת ארבעת המינים — עד ליום השגוי.

חסידים מקיימים מצוין "ולקחתם לכם" ב' תידור מיוחד — כدرיכם בשאר המזוחות. כל אחד קונה לו מבועד מועד "ארבעה מינים" מהודרים לצאת ידי' חובה גם ב'לכתחלה', אבל הגרים בברוקין משתמשים ב'מנין' רק לשם הגנוועים בתפלה, לצורך קיום מצוין הנטילה בפרק ב'ר' וכלה — הם מעדיפים להשתמש ב'ר' המינים של הרבי, שאין היקור בהירוחם, מה' גם שם' שיכים לרבי. והרביה' גונן' בעין' יפה. עם תחלת הבקר

קהלתו הוא מבסס על שיחות הרבי מלאי התוכן, "שיחות הרבי" — אומר הרוב גורדון — הן מעין לא אכוב שאיתו ניתן להזולות, יש בהן מוכן מבחן ביהר : דברי הגות, רעיונות מעשיים, ד' יונים, בנושאים אקטואליים, ספרות מאלפין, הר' צאות מעוררות את הרשות, וועה, וועה. והן מתי איותות לכל סוג האנשים השונים. כל שאלה מ- סובכת שבה הוא מתקל — מופנית אל הרבי ו' מוצאת את פתרונה. כי, למשל, הוצאה לו משרה הבנייה מכובדת בבית הכנסת אחר. הרבי הורה לו בהתחשב בצדדים השונים של התוצאה, להשאר במקום נת' במקום. ספור אחר : בכוואו למוקום כוונתו נתי' בר' לו שביבת הכנסת מותקן, זה עיון, מירופון המשמש, גם בשבת, להרצאות הרוב והשمعת פרקי חזנות. מובן, שבמקרה שבסוג'ו של ה' המירופון, אלא שכאן קפץ עליו רוגו של ה' שי' שהחל לטעון שפלוני פלוני ("הרבנן") ד' תיר'ו את הדבר. קשה היה להרב גורדון להסביר להקל התמים את אפסותו של "היהר" זה. מה עשה? — לחק את חבריו הנהלת ביה'ג' והבאים אל הרבי.

הרבי שליט'א שמע בעוני את טענות המתפללים, ואמר : את הרבניים המתירים אפשר לחלק לשלהם סוגים. סוג אחד היודעאמין יפה הלכות שבת בכ' אדר' מורה'יך' מורה'יך' נ"ע (אבי של הדביה הקודם, בכ' אדר' מורה'יך' מורה'יך' נ"ע). ביום הו שואה אלא שאינו ממצא כל במוחו של בכ' אדר' מורה'יך' שלא' שהוא משתדל לנמלע לאורה'ב מדי שנה, להסתופר בצל הרבי, לשאך מלא הפלים "וואו", ולהנור לעובודתו. הזמנתו בקרו הוגה' נצלה, איטוא פ' החסידים שהפיצו בו להתוועד אחותם, ר' סעד' גענה להם. עם כל הבהיר את קטנות ערכיו — יש לי, תיל', קיימה ה'ן בהלכות שבת והן בטיבו של החשמל רוגלים, לא בהלכות שבת ולא בטיבו של החשמל רוגלים. עלי לומר לכם, דידי. — ממשיך הרבי — עם יסוד זה הריני אומר לכם בפירוש שהשימוש במירופון אסור בשבת.

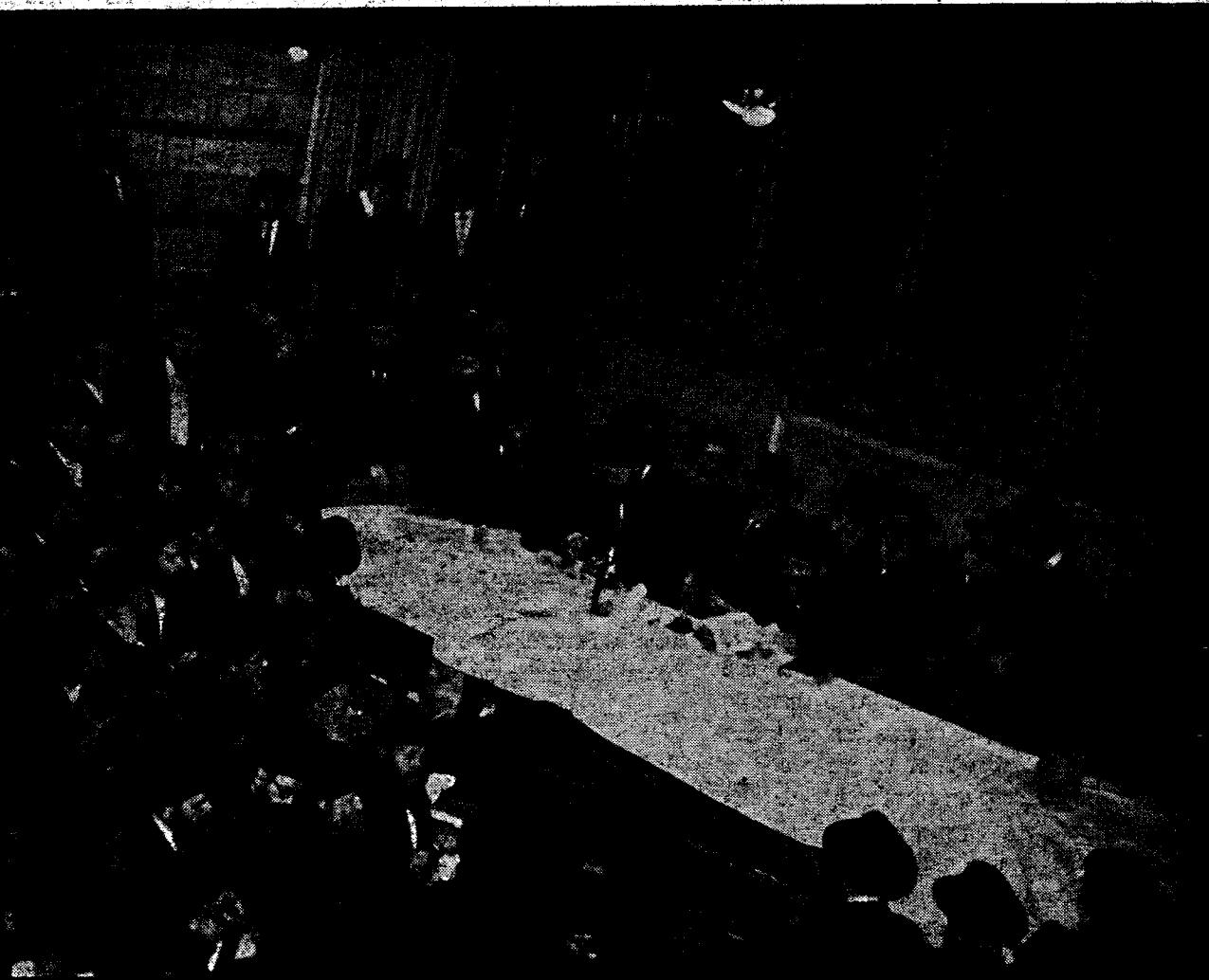
הרוב גורדון, שלא כחברו ראש הישיבה, עמוס בעבודה בקשר עם משרותו — גם בשבותות ובתגבור, ועל כן הוא "סוקף" להתועדות הרבי רק את לתהשיים, עברך.

י"ג תשרי תשכ"ג.

היום הוא יומם התיאולא של בכ' אדר' מורה'יך' מורה'יך' (רבי שמואל) נ"ע, הנשיא הרביעי למלכות צבאי. אם שאר תפלת עיבית הוציאה ד' רב' שליט'א מכiso מספר זולרים ומטרם לידי המנהל ההורגי של הישיבה, החסיד הישיש ר' שמואל שי' — בהשתתפותו בגוזאות של התה' ועדות חסידית פנימית לתלמידי הישיבה לכבוד יום ההיולא. כשאננס הרבי לחוויו ווחל בהגמולת המטבח שבאו מידי' הרבי (ידע' מאמר רזיל כל הנוטל פרוטה מאיביך — מתברך'). מי' ש' זכה במטבע — נתן מיד תמורה. הכסף הפספק, די ותויה, لكنית משקה ומטעם והתועדות

אמנם כל אחד חייב בקיום כל האזנות נאך —
אבל אם כל אחד כאלה יזרע עבותה מיווה
שנה טובסאה מהווע דעכיזת וווען, הוא משקע
את פיקר ישואו, ובהונמת מאיר דודיל: אבון

באותם כל הוחבה האמונות קדושה, ו...
בכ' המלה, הדרשה את רלבט אנטיקיה של שלוש
וואשטיין גושווים של החסידות: אבעשען,
ולמינו ומאלא מקומו — המאנט מעוזוישן, ו'
ולפכו גודול של זה, — אמריך הווען מיסד

התועוזות הרבי שליטא

מוון שהחותודות מהות בשירה נאדור כה
פרק לפרק ואנאירת „לחים“. —
המשך היום בניגון תבאן, יכלהו אימת תפארת
של ימי חול חומנד-סוכת הווענאג דבאן שפער
נעדרת, תפחתת תוראה, שבת, בראשית זונען
שלאחריהם (הפרידה וכו')...

חסודות תבאן.
תבאי סיים באמרו אשר כל מארצ' המספר
בתורה, וכן כתה שטוף פיע רברותיגן, משמש
וזראאה לכל אודר ואחת בדורכו בתחים. כי אין
מספרת לטפור לשם קירעה בעלמא הרבי ענה,
איטוא על הלקת שיש להסיק מדריכם של ה-
אבונות — לדיינן. בין השאר עמד בפירות וב-

במאי גוי זהיר טפי ?" (שאלה שהופגנה לבנו
של אהוב מחולין; ומה זה זהיר אבן בירור ?)
המחליש בגורת הטעויות גם כמובן של זהיר
ואהו, כלומר: לבב אהוב מאירה ומדהירה יותר
מצנה מיהוות.
הרבי הפקבל את גרכם גמיהוות של כל אהוב
מן זאכון: אברוגם יצחק ויעקב. גילה בצד זה

יום מסע חדש השביעי תשכ"ג לילובאוייטש

לילובאוייטש לשפטת תורה לחות ולחשתה בחקפות ובתחזויות. אלוף בית המדרש דהוט עד אפס מקום, החזר, הרחבה והרחוב שלפניהם בממד' מלאים אנשים, והתוצה ברוחם נסarrahl עיי המשטרה. לפ' אומדן זהיד וכוכבו במקומם כ-20 אלף איש. בין הנוכחים אם איש' אבורה, אם מדע, סופרים מחובים שונים, וגם צוות הקונסיליה הכללית היישאלית בנויראיל, ובבאטס הקונסולט הכללי.

עושר של חיים צפון בבילוי, של שמחה תורה בחצר לילובאוייטש.

חtag נפתח בתפלות קבלת שבת וערבית חל' גיות (השנה חל, כבוד, שנייני עצרת בש"ק) בעמד' קהל החסידים. לפי תוראות הרבי פוזט האבורה ברגנה להבבם. אלא שהפעם גודרים מאות העצירים, תלמידי הישיבה והארכיפים. הלו מ- מלאים עתה, בשליחות הרבי, פרקי של הר' לקת אוර השמחה בבתי הכנסת אחרים. העצירים נולקים למשות של 10-5 איש. ומתרפים חסידית. למשורה זו גויסו גם כל האזרחים ש- מילובאוייטש מן הארצות השונות.

בימי חומם'ם נערכו בסוכת לילובאוייטש מס' בות לילדיו מוסדות החנוך ובסיום עברו כל הילודים בסך לפני הרבי.

במשך כל הדעת היהודים שבאותה עיר צערוי אגדות חב"ד לבקרים בישובים שונים בארא"ב — במרכזי יהודים — על מנת להביא להם שמחת החג ושמחה של מזותם ממשמע שבשימים. התהששות עזה תוקפת אותו למשמע מסכת של התמסרות אין קץ, וכן את תוצאות זריף העמל, וההשגים הכהרים. מענית ביהו' הרצחו המפוארת, של הדבר דבר בוגרטן על מפעל הבקרים בקולג'ים רוחבי'ם בלה'ם.

אחד אחד עולים האורחים על הבימה — משך 6 שעות — ולפניהם נפרשת יריעת רבת הור' של פעילות מסורת ואהבתם לקירוב אחיהם לאביהם אחת כל האבורה אהורי — ונופף בלהט את שחקים. מי שלא ראה שמחה זו — לא ראה שמחה מימי.

מי חול המזען הנוחדים נולדו עיי צערוי אגדות חב"ד לבקרים בישובים שונים בארא"ב — במרכזי יהודים שבאותה עיר צפיה כל, "שלל" של שורות סטודנטים לבני צפיה כל, נערכו בסוכת לילובאוייטש מ- מזונות ומאיפות, והסיק מהם שלבו של יהוד' באוייטש והלו קורבו במאה כאות עד שם עצם וואגין עטה להפצת יהוד'ם מגדרם. הרבה בוגרטן הביא צורו עובדי' מזונות ומאיפות, והסיק מהם שלבו של יהוד' פתוח לקליטת דבר אמרת הוויאן מן הלב בחמי' מות ושמחה — עד כדי נוכנות לשיבת מוחלתת ואיתנה ליהדות.

ספרים מעוניינים רבים היו גם בפי עשרה האלילים, כמו "השלהים" האחרים אלא שהירעה קרצה לה' בילם.

"מסמר" הבנוס היה נאומו של הרב חודהקוב, מזיכרו הראשי של הרב, הרב חודהקוב, נואם בעל רמה עליונה, השכל להלהיב בפהו הרטוי' את הנוכחים להתמסרות מוחלתת לעובוה'ם קלושה.

על ידו מבטו הבלתי של הרב לראש השנה תשכ"ג צין הרב חודהקוב את תקופתנו כ"תקופת מלחה" הדורשת גוים כל'יו כוחות האדם. רבינו מכתבו הבלתי של הרב חודהקוב סימן את דבריו בקריאת צאת בתי-החסידים — עיי צערוי אגדות חב"ד.

הברך בסיטום תפלה ההושענות הושרה שוב מגנית "הושיעת את עמך", ל慷慨 הנעות ידיו הגודזות של הרב.

אחר התפלה החלקה מוחודשת של "על עקאר" (מגן דבש) לאלה שלא נזכר בערב יום הփורים, שוב התפלל תור אוד למשן שעווה, והרבי עמוד בפתח סוכה, גוון לעקאר, ומאתה: שנה טוביה' זמתקה.

"אמרו ח'ג" של שמחת תורה, תשכ"ג" שיא של התעלות אוניות משינה לילובאוייטש בימי שנייני עצרת ושמחה תורה. המושג "לא טענו טעם שינה", זהה להגשה מלאה עיי אלפי חסידי לילובאוייטש — במשך שלשה לילות. אלף רכבים של יהודים מכל השכבות נוהרים בסוכלה.

באמצע התהועדות תורה כ"ק אדמור' שיט"א כל אנשי כפר חב"ד שבמקום, לומר "לחים".

הא מן הבמה, ווותח ברקע יד על כתף עט גיסון, אין לאמר את ההתלהבות התוקפת את הצבור כלו המצטוף לחות במתווה הנדרה. הרבי בפניהם להטוט וברמן התלהבות רוחך עט ספר תורה!

בשעה 2 אחר חצות מסימת לילובאוייטש את

ספרים מעוניינים רבים היו גם בפי עשרה האלילים, כמו "השלהים" האחרים אלא שהירעה קרצה לה' בילם.

"מסמר" הבנוס היה נאומו של הרב חודהקוב, מזיכרו הראשי של הרב, הרב חודהקוב, נואם בעל רמה עליונה, השכל להלהיב בפהו הרטוי' את הנוכחים להתמסרות מוחלתת לעובוה'ם קלושה.

על ידו מבטו הבלתי של הרב לראש השנה תשכ"ג צין הרב חודהקוב את תקופתנו כ"תקופת מלחה" הדורשת גוים כל'יו כוחות האדם. רבינו מכתבו הבלתי של הרב חודהקוב סימן את דבריו בקריאת צאת

בתנופה לעובודה המוטלת עלינו ובסמהה. לעת רב ארגנה "שמחת בית השואבה" ב-

סוכה הגדולה של לילובאוייטש. הסוכה הענקית היתה גודה מכדי להכיל את האלומים והרבים שנדרקו לשמעית התהועדו של הרבי.

משך 5 שעות רתק הרבי אליו אלוי' זוגות עינים ואוניות, הרקדים בהתלהבות של שמחה, והסב להם קורת רוח בדרכיו רבי התוון, יין וויש נמזגו לרוב וקלות "לחים" הדחו בsuccoh.

באמצע התהועדות תורה כ"ק אדמור' שיט"א כל אנשי כפר חב"ד שבמקום, לומר "לחים".

הקסופיה, מולבים בזקינה לטען את סעודת הגג ותמים (מוך איזו מודר פון?)?) קיימת הימים הבא... יום עוצר במדת השמחה הרואה לו, אלא שכנה המדה הוא ליבאצ'יטשאי, כמוון, ורק בא יום שמחות תורא שהוא יום של שמחה בלתי מוגבלת, פָּלְאַנְוֹשִׁיתְמַשְׁ!

תפלת ערבית של שמחת תורה בבייחיד בלילה באתייש, באמצעיתה (במקומות נודרו שב מפתל לפניה, הצעירים נודרו שמחה ועליהם, בשירה כסיק) ואחריו, הצעירים שמחות בהפוטם בתקופת כבתי כנסת העברית משם השתחפות בהפוטם בתקופת אהרים כדי להביא להם את שמחת התורה, אלא שھפעם זכו בברוך הצעירים — בחי הכנסיות שלא זכו לכך אתמול.

אחר פלט ערבית החלת התודות החג ע"י כ"ק אדמורר שליט"א (אחר קדוש על היין). הרבי שוחח על העון שיש בהשתדלות, שבח מה תהיה שמחת התורה הדודית, היינו שם ישראלי ישם ישם בתורתו, והتورה אף היא תשמה בעם ישראל, מוחך שיכבה ויקים מצותה.

אחר חצות הלילה החל הרבי בשיחה רצינית ביוור, תוך בכיות, על מצבו של כל ישראל בכשה אחת בין שבעים ואביבים, שבר מבנייה רונגת ורצוץ מבחינה גשומה. הרבי ביקש מהתרגשות להשתדר, בשמחה וכטב לבב, לגור-

במהלך ההתוודות החל הרבי להמליץ טוב — מעשה האזיך מברדיישוב — על עם ישראל כשדמעות זולגות מעיניו והזכיר את הקשיים בפנסיה וביראות המתחלים לכל אחד ומכבדים על דרכו בעבודות ה'. הרבי שcharה אי פעם בצה"ל (מבין האורחים מא") אמר "לחימ" וויסוף: "שלום על ישראל, והיה מנחיך קושש".

לפנות בקר הסתימה ההתוודות. הרבי תיקל מכוס ברכת המזון לכל הנוכחים לפניו בתרור הרבי אמר: עתה מתחלת תקופת "ויעקב הל לדרכו, ביצוע חייו יום של הרותניות שנקלטה במשך חדש תש"ר.

יום ב', פ"ה תשרי תשכ"ג.

הראשון דבריהם מ"ס פארודיה צ"ט, איזה דבר היו אלו הבינו פורים עלי השמייה וחזורם לאחד. האנטומולוג הודיע כל האננסת לאיזוריהם והביעו את רשות קורת רוחם על דשנובותם שבילו במחיצת כ"ק אדמורר שליט"א.

סתוגם של נשאי החב"ד אדורו : "כפי שעומדים בשכבה בראשית — כן עומדים משך השנה כולה", ולכן היהת התאמצות גליובאויטש "לעומרו" יפה בשכבה בראשית.

כ"ק אדמורר מורהינו"ץ נ"ע המקין לחסידי החב"ד בתפוצותיהם "סדר יומ" לכל שבת שבנו מבריכים את החדש הבא. "סדר" כולל: טום כל ספר התהילים בזיבור — לפני גפלת שחריר, והתוודות חסידית לאחר התפללה. מובן שבשבת בראשית שבת בו מבריכים חדש מרוחש נפשית לרבי.

קיים הסדר בליובאויטש בהידור רב. לאמרות התהילים בא, כרביל, קהל רב. בעת התפללה, בש"ג הגע הקהל לתפלת "הادرת והאמונה" — רמז הרבי באצבעו והקהל ליווה פיטוס זה במר. בהתוודות שבשכבה (לאחר התפללה) שלוש זוגות שעתו הרגשה האוירה הליבואויטשאית האמור חותם לשבת בראשית". הרבי — בשיחתו — עמד על חשיבותה של שבת זו — הן במנגנון לקודוא בה את תחלת התורה, היכולת את תורתו, והימים הכלליים של ר' ר' יה' כ. סוכות ושמחת תורה.

כן עמד הרבי על כך שבת זו מהו המשך לשמחת תורה מכמה בחינות (ומתביבות האופטיים נים לכך הוא שמשתמשים למסבון שבת זו במגדנות ומשקאות שהוכנו לשם תורה)... הרבי קרא לשבתונה מתוך שמה. את קרייאתו זו ביטס על שורה של אמרוי ר' ר' ובאווי פ' פ' קים שורדים. זה בזה (כולל פרק כי' ב' תענ"א) שאחו עמדו למד בכווצש'ק בראשית ברכד ניריאך באידיש מטעם אגדות חב"ד). מגננות חסידיות עליות ומגניות וביקות הושמעו בין פרק לפרק.

מאמר הדא"ח של שבת זו הושמע על פסקוק "והארץ היתה תהו", וביטוונו הנה מספק מהר' יד של אדמורר גזען בעל התגנא. שונגה מהר' מאלים מהא ותחים'ם (הסתלקו) (למארת בים א', יצא לאור ה"מאמר" בדפוס). ברכות לחים וברכות נסתיימה ההתוודות. לפ"ז בפרצת גובלם" נסתיימה ההתוודות.

במהלך ההתוודות שר אחד מן האורחים נשא ראלים זומר ארצישראל "טומרת הארץ" — כהוורת הרבי.

יום א' בערב — ליל יום ב' — כלו גזען

לקבלת האורחים בחדר הרבי, אחד אחד, ל'ת' רות' פרידה.

יום ב', א' מודרךון ר'שכ"ג. במטופו:

קשה עוד להשתחרר מן ההתרגשות בה היגיון

נתונים הימים.

עם בוקרו של יום — השני בשבעת התקבלת

ההודעה אשר העורב יוצאת המטים החב"די לאאה"ק,

הרבי צמד על הבוטיק שבסגנון שיטשיט הזרמה והכונגה בעבודת ה'. קיימת הרבי חונן בקהל עיר וכמושג גגונה מופלא. בהקשבה ובדרימות שומע הקול הרוב את הרבי שר את שירו ברצינות. לאט לאט מתחילה המנגינה להיקלט בין החסידים וכעבור זמן היא מושרת ללא הרף.

הרבי מכריו שכל מי שמקבל על עצמו מוספה לממד יומי בתרות החסידות — יוכה למוספה "לחימ". מיד מסתדר תור ווזבור המשולב במקבל את כסותו ואומר "לחימ".

בקפה הבקר של שמחת תורה ונשנהה צורנן העולה של אם. אותם ריקודים סוערים, אותה שירה בזיבור נלהבת. אותו להט התקשרות נפשית לרבי.

סעוזות החג (זמן ניכר אחריו צורי היום). חפלת מהחה והתנוונות.

התוודות של הרבי בשמחת תורה — מי שלא השתתף בה, לא זכה מימיו לחוויה נשנית ראויה לשמה. השיחות הרציניות והעמוקות. שירות האבור להלוותו של הרבי, אמרית "לחימ" והשוחח על העון שיש בהשתדלות, השמחה נפשית ראל ישם בתורתו, והتورה אף היא תשמה בעם ישראל, מוחך שיכבה ויקים מצותה.

השיחות רציניות והעמוקות. שירות האבור להלוותו, ניצחו של הרבי, אמרית "לחימ" על כוסות יין וויש שנשככים כמים — כל אלה מעניקים למשתך עשור של התהרגשות בקינה מודה ליבואויטשאי.

במהלך ההתוודות החל הרבי להמליץ טוב — מעשה האזיך מברדיישוב — על עם ישראל כשדמעות זולגות מעיניו והזכיר את הקשיים בפנסיה וביראות המתחלים לכל אחד ומכבדים על דרכו בעבודות ה'. הרבי שcharה אי פעם בצה"ל (מבין האורחים מא") אמר "לחימ" וויסוף: "שלום על ישראל, והיה מנחיך קושש".

לפנות בקר הסתימה ההתוודות. הרבי תיקל מכוס ברכת המזון לכל הנוכחים לפניו בתרור הרבי אמר: עתה מתחלת תקופת "ויעקב הל לדרכו, ביצוע חייו יום של הרותניות שנקלטה במשך חדש תש"ר.

אחר חצות הלילה החל הרבי בשיחה רצינית המNON חוגג מכל התהוגים. בית המדרש והרחבת הנגולה נראו שחרים מאגים של מליאום. ב-

הפסקה הקצרה שבין ההתוודות להקפota עליה אחד מאנשי חב"ד על גור גבורה ברוחבה, והחלה הרזאות תורניות عمוקות לפני בני הישיבות. הרזאות הנכונות הושמעה הרצתה הלכתית שנ-

אמרה בהתוודות שמחת תורה ע"י הרבי ב- השתחפותו בכנוט. במשך כל הלילה נתקבלו בחוריו של הרבי אחד אחד חלק נכבד מכין האורחים שבחו מ- קנדיה ועריה השדה של ארא"ב — לשם שיתת "יחיונות".

כך עברו בליובאויטש חמיש ימים מלאות וגדרות פעלויות מואמצת של הרבי ללא הרף. ופלא: שום אותן עיפות אין ניכרות על פני הרבי.

שהיה מושר בין החסידים באוקראינה, מושל

משפטים באוקראינה, רוסית, לשון הקודש ו- אידיש; הזמר מוקנון על העמל שידר לטמיון עקב שתיתת הין המשכර, ומזכיר שיבוא זמן

בו יתב אדרון "חובון צוק".

על הדעת והמוסר. לאנתרופטולוגים, לאנתרופולוגיות, לאנתרופולוגיות נשים. קבוצה מורה של נשים הנקומם הפליגו אונשם. והשירה זהה, הרבי פדרין עמד בפתחה הבוגר ומלוא בעיניו את המוכנות המתרחחת.

בשרה התפעלה — שב ריקוד סוער, חובוקים ולהיזות יומיים לבכויות. המטוט עשה דברו הביתה. גסעינו גסען אים אתם מסענו חווית פער ותונן רב שבעה להאיר את הדרכך לימים הבאים על המטוט האזרע עחה בנפש — יהיה לשמש מזבר של כה, או רוחניות לכל אורח החיים בעיתך. ביתן מצפים חסידי אאריך צבלון. צפיט לשימוש את תוכן שיחות הרבי ואת אשר מתרחש בהיכל הקיש במשך חדש עשר. ושבען זה. תפסוי הרהורים משוחרים את מאורעות הנטש, את הנרא ואת הנשמע, ובוינטיפט המטוט מתפרק ב מהירותו הסילונית !

.... געגעעים !!

לחתול אקבית באו הדרתית מאנזנזה. בשמודרגה בז'ק'הם, שנן מיר אונר התפללה מות קימת הנסעה לשווה התפעלה ולא זיא סיפק לחוזר לאנסניה ולהאטסיד בהם.

עם סיום התפללה פושץ ריקוד חסידי סוער משותף למארחים ולאורחים. הוך כדי כך באים האוטובוסים שהזומנו והזבור עשל דרכו אליהם בריקוד, בככר שלפניהם בית גמדפל נערת "השירת הרוקט" ומגבירה את מחולת ברגש, והנה עובה לחש רחש : "הרבי יי"

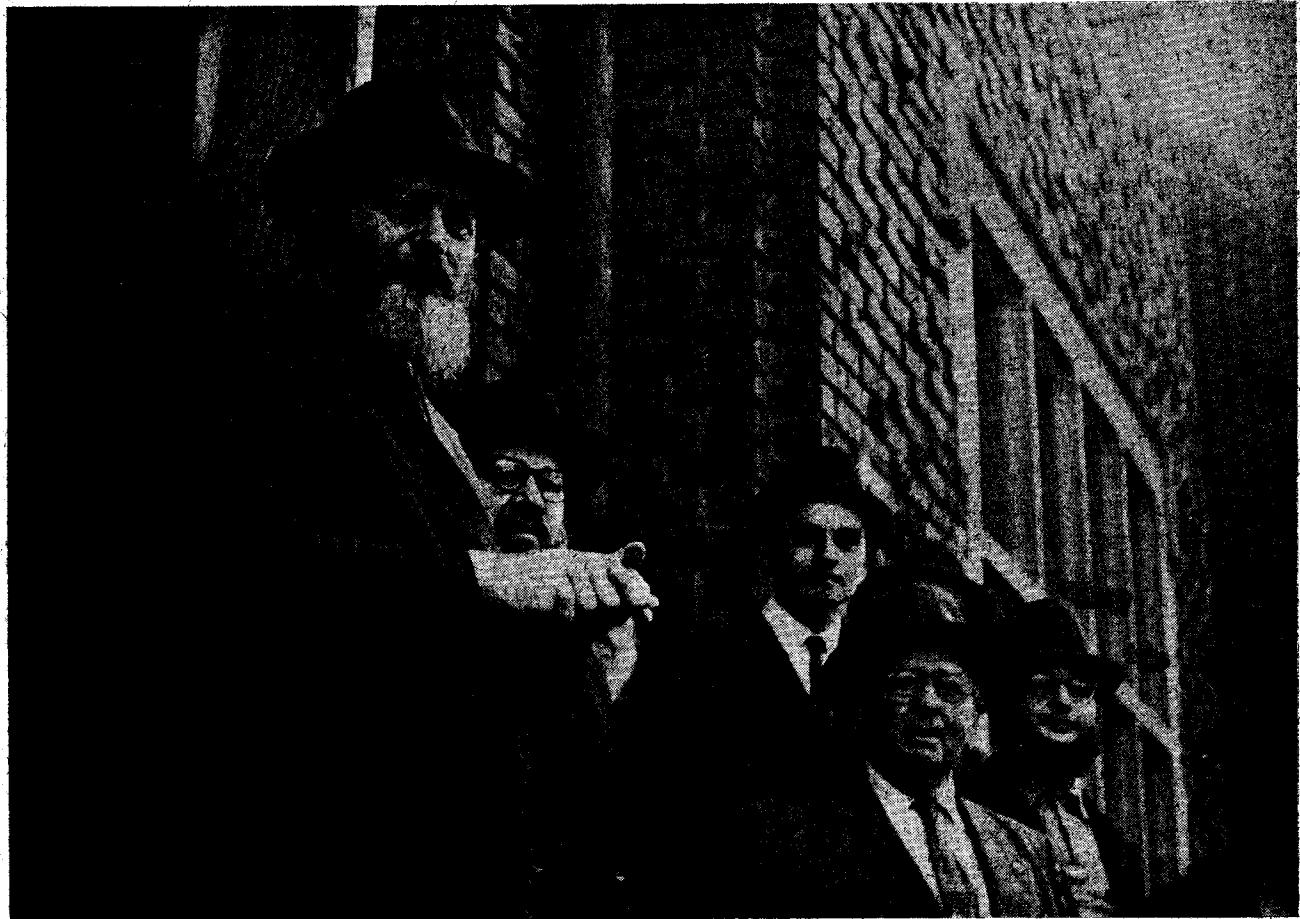
אכן, בשער הבניין נראית דמותו האצילה. של הרבי שיצא במיוחד ללחוץ את האורותין. הרבי עופר ופנוי אל הקחל הרוקה, שהתרגששו הגעה לשיאה. כי. בשמהzzaו ובשלום טובלון. לשמעו את הרבי (אף שהתקווה חזקה. שתקופה העזים נצודות), הוך כדי ריקוד, אל הרבי, ובבט רודף מבט. קשה לברוע עזן.

קשה פונת אל הרבי צודדים אהורנית

הנכיפה לשדה התעוותה מניה מחרר - 770" **פאנטזיסטים מיוחרים.**

עם שמיית ההורעה מתחילה חילומי ברכות הפריה עם החסדים המקומיים — שהשתתת הקידה במקום והחוויות הספיקו לזרור את בשובע שמחות. האורחים מודים מקרוב לב למש פחות המארחות שהשתכלו להנעים את השהייה בגנרט עאנך כלום היה מורתן הנכויות ?) וטרחו כה הרבה במצבות הכנסת אורהים.

בתפלת המנחה עם הרבי מנסים האורחים, כאלו, "לבלו" את דמות הרבי ואת תנעותינו. ההתרגשות גוברת והולכת : הרי העבר אנו גורדים לתקופת זמן שבה לא נוכל לראות ולשםען את הרבי (אף שהתקווה חזקה. שתקופה זו תהיה קזרה ביהו). היה לנו להסתפק בשחוור דמיונו מוחן הזוכרן כל אשר אנו רואים ושומעים בעת. הבת, איפוא, נהרות במוחנו הייב היטב את המתויש פה.

כ"ק אדמור' שליט"א מלוחה את האורחים החוזרים לארא"ק